

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/68/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117213329
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8117213329.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Diany Vlčkovej v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, IČO: 50 361 368, proti žalovanej: U. A., G.. XX.XX.XXXX, K. O. XXX, XXX XX O. X, U. A., J. B. A., G.. XX.X.XXXX, K. U. XX, XXX XX O., o zaplatenie 1 856,81 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 20Csp/127/2017-103 zo dňa 02.02.2018 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Nárok na náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie o zaplatenie 50 eur, výrokom II. žalobu zamietol a výrokom III. priznal žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 95,78 %.

2. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že právny predchodca žalobcu so žalovanou uzatvorili dňa 24.04.2013 zmluvu o úvere, na základe ktorej bol tejto poskytnutý úver vo výške 2 000 eur s uvedením počtu mesačných splátok 60, výšky mesačných splátok 58 eur, RPMN, ročnej úrokovej sadzby, ako aj priemernej hodnoty RPMN. Podľa pripojenej listiny „aktuálny stav úveru“ žalovaná uhrádzala v splátkach v nepravideľnej výške do 13.12.2013. Listom zo dňa 16.05.2014 právny predchodca žalobcu vyhlásil úver za predčasne splatný 16.05.2014 a následne žalovaná uhradila dňa 26.06.2014 sumu 261,29 eur a od júla 2015 do apríla 2017 mesačne sumu 50 eur.

3. Keďže žalobca zobral žalobu späť v časti 50 eur skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu, súd prvej inštancie v uvedenej časti konanie zastavil.

4. Právny vzťah sporových strán posúdil ako vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou, konkrétne ide o vzťah zo spotrebiteľského úveru. V ďalšom poukázal na to, že premlčanie kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Premlčaním právo nezaniká iba sa závažne oslabuje. Inštitút premlčania zabraňuje dlhodobému trvaniu práva a jemu zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva.

5. Po späťvzati žaloby predmetom konania zostalo rozhodnúť o zaplatení sumy 1 856,81 eur, kapitalizovanému úroku vo výške 430,83 eur, úroku vo výške 24,05 % ročne zo sumy 1 856,81 eur od 25.04.2017, ako aj úroku z omeškania. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba vo zvyšnej časti dôvodná nie je. Nakoľko išlo o spotrebiteľský úver, v prvom rade sa zaoberal premlčaním uplatneného nároku. Podľa žaloby právny predchodca žalobcu z dôvodu nesplácania úveru pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, a to výzvou na úhradu dlžnej sumy. Podľa predmetnej listiny právny predchodca žalobcu vyhlásil úver za predčasne splatný k 16.05.2014. Nestotožnil sa s tvrdením žalobcu, že v predmetnej výzve je žalovanej daná paričná lehota na plnenie 10 dní, a teda až 02.06.2014 mohol uplatniť nárok na súde. Má za to, že žalobca svoj nárok na zaplatenie úveru bol oprávnený uplatniť súdnou cestou už dňa 17.05.2014, t. j. nasledujúci deň po splatnosti úveru a 3 ročná premlčacia doba uplynula dňa 17.05.2017. Keďže žaloba bola podaná na súde až 22.05.2017 po uplynutí premlčacej doby, súd prvej inštancie v predmetnom spore ex offo prihládol na premlčanie uplatnenej pohľadávky a žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol postupom podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 256 ods. 1 CSP. Keďže žalobca zobral žalobu späť v časti o zaplatenie 50 eur z dôvodu toho, že žalovaná po podaní žaloby uhradila sumu 50 eur, preto žalovaná v tejto časti zaviniła zastavenie konania a vo zvyšnej časti bol žalobca neúspešný. Na základe uvedeného tak žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania v percentuálnom rozdielne úspechu a neúspechu v spore, teda v rozsahu 95,78 %.

6. Voči uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, ktorý žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, alternatívne vyhovieť žalobe v plnom rozsahu a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

7. V dôvodoch odvolania uviedol, že mu nie je zrejmé na základe akých skutočností súd uvádza, že je povinný v zmysle ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. ex offo prihládnuť na premlčanie. Je zrejmé, že súd a akýkoľvek štátny orgán SR má postupovať na základe a v medziach zákona, čo zaujatím takéhoto právneho názoru bez podpory právnych predpisov zjavne naplnené nebolo. Zároveň dal súdu do pozornosti, že Ústavný súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí pléna 07.02.2018 rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. nie je v súlade s článok 46 ods. 1 v spojení s článkom 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

8. Podľa názoru žalobcu premlčacia doba nezačala plynúť dňa 17.05.2014 ako si to nesprávne ustálil súd prvej inštancie, ale až 02.06.2014. Predčasná splatnosť úveru síce nastala dňa 16.05.2014, avšak v zmysle článku 3, II. časti všeobecných obchodných podmienok bod 3.4 sa pri doručovaní v poštovnom styku považujú písomnosti za doručené v 3. deň po ich odoslaní. Z predloženej poštovej obálky vyplýva, že výzva na splatenie úveru s prísl. bola zo strany právneho predchodcu žalobcu daná na poštovú prepravu dňa 19.05.2014, čím sa dňa 22.05.2014 považovala výzva na splatenie úveru s prísl. za doručenú. V samotnej výzve na splatenie dlžnej istiny s prísl. je žalovanému daná paričná lehota na plnenie, teda vo vzťahu k žalovanému táto uplynula až 01.06.2014. Z uvedeného teda vyplýva, že nárok žalobcu premlčaný byť nemôže, nakoľko k jeho premlčaniu by došlo až dňa 03.06.2017. V ďalších dôvodoch odvolania poukázal na skutočnosť, že článkom II. bodom 1 zákona č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa došlo k novelizácii ustanovenia § 52 ods. 2 zákona č. 40/1963 Zb. a to tak, že došlo k doplneniu vety, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by inak mali použiť normy obchodného práva. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že na ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa vzťahuje zákaz retroaktivity, a teda nie je možné toto ustanovenie aplikovať na vzťahy, ktoré vznikli pred 01.04.2015, v opačnom prípade by došlo k porušeniu základných princípov nášho právneho poriadku. Pokiaľ by zákonodarca mal v úmysle aplikovať toto ustanovenie na právne vzťahy, ktoré boli založené pred 01.04.2015, nič mu nebránilo výslovne to uviesť intertemporálnej norme § 879p, v ktorej sú explicitne uvedené ustanovenia, na ktoré sa nepravá retroaktivita vzťahuje. Z uvedeného dôvodu sa preto na všetky úverové vzťahy, ktoré vznikli pred 01.04.2015 nevyhnutne aplikujú ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže zákonodarca s účinnosťou 01.04.2015 určil výnimku, že spotrebiteľské úverové vzťahy sa spravujú ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

9. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

10. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 379-381 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a zistil, že odvolanie žalobcu dôvodné nie je.

11. Je nedôvodná námietka žalobcu o nemožnosti aplikácie ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v účinnom znení na predmetný úverový vzťah, ktorá je vyvrátená rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako najvyššej súdnej autority zo dňa 21.04.2015 pod sp. zn. 3Mcdo/14/2014 a zo dňa 28.05.2014 pod sp. zn. 8Mcdo/13/2014 z odôvodnenia ktorého vyplýva, že ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použil ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie postupoval správne pokiaľ pri posúdení premlčania nároku uplatneného žalobcom aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka.

12. Vzhľadom na právnu normu upravenú v ustanovení § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinnnej od 01.05.2014, na základe ktorej súd prihliada ex offo na akúkoľvek zákonnú prekážku, alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatneniu alebo priznaniu plnenia predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane premlčania, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával, súd prvej inštancie postupoval správne, keď z úradnej moci posúdil premlčanie uplatneného nároku žalobcom v zmysle ustanovenia § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka.

13. Odvolaciemu súdu je známe, že Ústavný súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí pléna dňa 07.02.2018 rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. nie je v súlade s článkom 46 ods. 1 v spojení s článkom 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nálezom pod sp. zn. PL.ÚS11/2016.

14. V zmysle zákona č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky, právne predpisy nadobúdajú platnosť dňom ich vyhlásenia v Zbierke zákonov a účinnosť 15. dňom po ich vyhlásení v Zbierke zákonov, ak nie je v nich ustanovený neskorší deň nadobudnutia účinnosti.

15. Účinnosť právnej normy je vlastnosť právnej normy, ktorá spočíva v tom, že sa ňou musia riadiť právne vzťahy, ktoré táto norma vo svojom texte upravuje. Každý zákon ma vo svojom poslednom ustanovení určený dátum účinnosti, ktorý označuje deň odkedy je nevyhnutné podľa zákona postupovať. Od účinnosti je potrebné odlišovať platnosť zákona, ktorú nadobúda dňom uverejnenia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky. Uverejnenie zákona v Zbierke zákonov SR znamená, že stal súčasťou právneho poriadku. Obdobie medzi platnosťou a účinnosťou sa nazýva legisvakačná lehota a slúži na to, aby sa každý, komu zo zákona vyplývajú určité práva alebo povinnosti mohol oboznámiť s jeho obsahom.

16. V prípade ak Ústavný súd rozhoduje o súlade zákonov s Ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami podľa článku 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, takýto právny predpis stráca účinnosť dňom vyhlásenia nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky.

17. Nakoľko vyššie uvedený nález Ústavného súdu Slovenskej republiky o nesúlade § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. s článkom 46 ods. 1 v spojení s článkom 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky doposiaľ nebol vyhlásený v Zbierke zákonov SR, je ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. naďalej platnou a účinnou právnou normou.

18. Predmetom tohto konania je nárok žalobcu na zaplatenie splátok zosplateného úveru v sume 1 856,81 eur s prísl. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol, keďže prihliadol na premlčanie uplatneného nároku. Úlohou odvolacieho súdu bolo posúdenie, či súd prvej inštancie postupoval správne, pokiaľ pre premlčanie nároku žalobu zamietol.

19. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu listom zo dňa 30.04.2014 upozornil žalovanú v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, že ku dňu 29.04.2014 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úveroch viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 272,92 eur, pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 246,92 eur a poplatkov vo výške 26 eur. V prípade ak nedôjde k úhrade vyššie uvedenej sumy záväzku, banka je oprávnená využiť ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka.

20. Z článku 6 bodu 6.2 obchodných podmienok pre úver právneho predchodcu žalobcu vyplýva, že ak je klient v omeškaní s platením čo len jednej splátky v plnej, resp. čiastočnej výške, je banka oprávnená požadovať predčasne splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva.

21. Napriek tomu, že právny predchodca žalobcu v uvedenom upozornení nešpecifikoval omeškané splátky, s poukazom na výšku mesačných splátok úveru 58 eur a celkového nedoplatku omeškaných splátok vo výške 240,92 eur je nepochybné, že v čase upozornenia bola žalovaná v omeškaní so splátkami splatnými od 13.01.2014 do 13.04.2014 a čiastočne so splátkou splatnou dňa 13.12.2013.

22. Následne právny predchodca žalobcu listom zo dňa 16.05.2014 oznámil žalovanej vyhlásenie predčasnej splatnosti úverovej pohľadávky s výzvou na jej úhradu v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy vo výške 2 081,05 eur s prísl.

23. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol preto, že táto je premlčaná a poukázal na uplynutie 3-ročnej premlčacej lehoty odo dňa vyhlásenia splatnosti úveru k 16.05.2014, pričom sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že v predmetnej výzve bola žalovanej daná paričná lehota na plnenie 10 dní a teda, že si mohol nárok uplatniť až 02.06.2014.

24. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

26. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

27. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

28. V prípade ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, je dlžník povinný uhradiť každú splátku k dohodnutému termínu splatnosti. Veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou podľa dohody účastníkov, na základe rozhodnutia súdu či uznania práva. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, a preto pre každú z nich plynie 3-ročná premlčacia lehota samostatne. Splatnosť jednotlivých splátok neovplyvňuje splatnosť celého dlhu a premlčaním v zmysle § 103 vety prvej Občianskeho zákonníka sa viaže na jednotlivé splátky a nie je celý dlh.

29. Predčasnú splatnosť úveru môže veriteľ za podmienok stanovených v § 53 ods. 1 v spojení s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka vyvolať jednostranným právnym úkonom.

30. V ustanovení § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného. Podľa vety druhej, v prípade tzv. zosplatenia dlhu len pre v budúcnosti splatnej splátky premlčacia lehota začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, avšak tej, ktorá bolo dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Premlčanie celého zvyšku dlhu preto nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom tak, ako to uviedol súd prvej inštancie ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva, čo je v prejednávanej veci rozhodujúce.

31. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka modifikuje ustanovenie § 565 vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám. Uvedené zákonné ustanovenie spresňuje podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tejto právnej úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z ustanovenia § 565, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej

splátky najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplacením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľ v lehote nie kratšej ako 15 dní.

32. Ustanovenie § 53 ods. 9 dopadá na poslednú vetu v § 565 tak, že upravuje odkedy môže dodávateľ toto právo uplatniť a súčasne pri spotrebiteľských zmluvách vylučuje aplikáciu poslednej vety § 565 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného teda vyplýva, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len ak sú splnené podmienky v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

33. Žalobca zaslal žalovanej predmetnú výzvu 16.05.2014. Poukazuje v nej na to, že žalovaná svojim konaním podstatným spôsobom porušila ustanovenia zmluvy o úvere a obchodných podmienok, a preto sa stáva úverová pohľadávka k 16.05.2014 predčasne splatnou v celom rozsahu. Veriteľ preto požiadala o úhradu celkovej istiny spolu s úrokmi, ako aj poplatkami.

34. Napriek tomu, že právny predchodca žalobcu v podaní zo dňa 16.05.2014 o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru presne nešpecifikoval od omeškania ktorej splátky odvodil právo okamžitej úhrady celého dlhu. Z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nesporne vyplýva možnosť vykonať právo zosplatenia až po 3-mesačnom omeškaní so splatením príslušnej splátky, a preto v danom prípade k zosplateniu došlo v dôsledku omeškania so splátkou splatnou najneskôr 13.02.2014, keďže od jej splatnosti do 16.05.2014, kedy právny predchodca žalobcu vyhlásil pohľadávku z úveru za predčasne splatnú, uplynuli viac ako 3 mesiace. Z uvedeného teda vyplýva, že ak veriteľ účinne uplatní zosplatenie celého dlhu pre zvyšok dlhu, ktorý mal byť pôvodne zaplatený v splátkach, začína plynúť premlčacia lehota od splatnosti tej nesplnenej splátky, v dôsledku ktorej došlo k uplatneniu predčasnej splatnosti dlhu za splnenia zákonných podmienok ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V danom prípade tak 3-ročná premlčacia lehota v súlade s ustanovením § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, na splatenie úveru po vyhlásení jeho predčasnej splatnosti začala plynúť odo dňa nasledujúceho po splatnosti omeškanej splátky splatnej dňa 13.02.2014. Keďže žaloba bola na súd prvej inštancie podaná až 22.05.2017 po uplynutí premlčacej doby, súd prvej inštancie postupoval správne, ak žalobu s poukazom na premlčanie uplatnenej pohľadávky zamietol.

35. Keďže argumentácia uvedená v odvolaní žalobcu nebola spôsobilá privodiť mu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, odvolací súd túto vyhodnotil ako nedôvodnú a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

36. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 CSP v spojení s ustanovením § 255 CSP tak, že nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný a úspešnej žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli.

37. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).